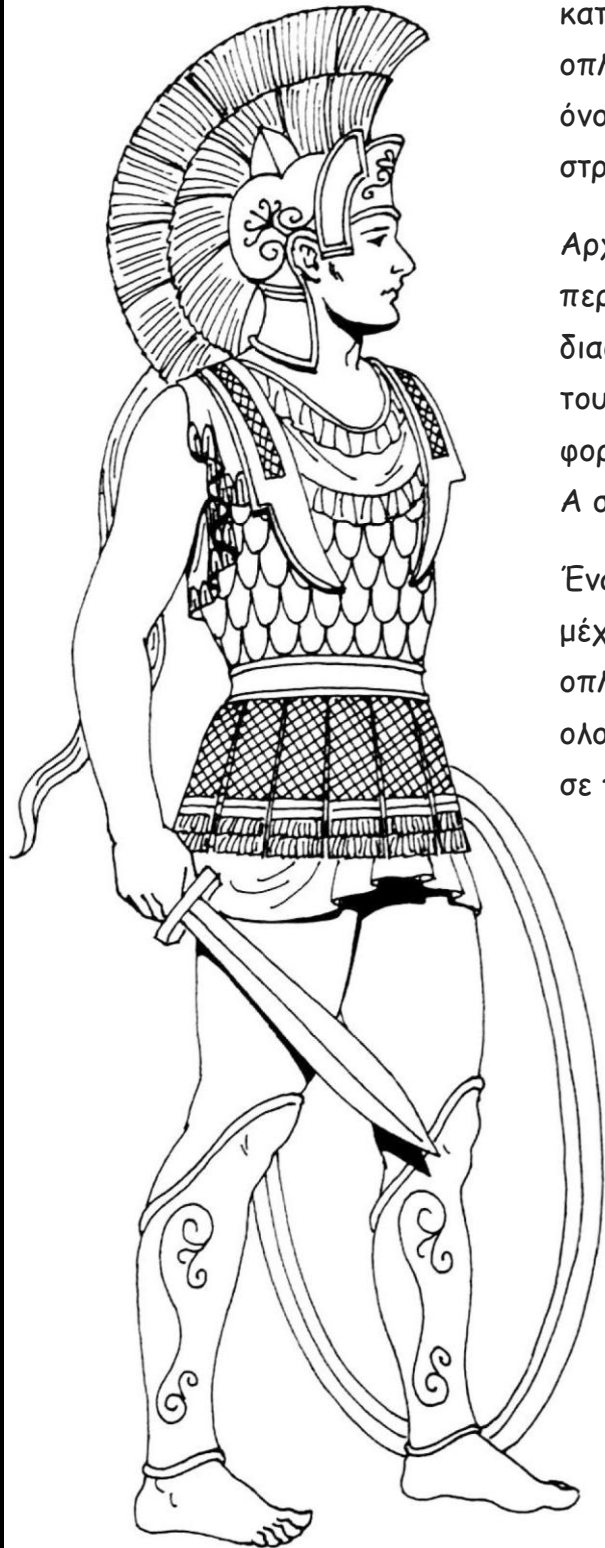

ΟΠΛΙΤΕΣ - ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ο οπλίτης στην αρχαιότητα, ο στρατιώτης δηλαδή του πεζικού με βαρύ οπλισμό που πολεμούσε σε σχηματισμό φάλαγγας, ήταν ο κατεξοχήν πολεμιστής της κλασικής Ελλάδας. Ήταν βαριά οπλισμένος με δόρυ, θώρακα και μεγάλη ασπίδα. Το όνομα *οπλίτης* (οπλίτης) προέρχεται από την ονομασία της μεγάλης στρογγυλής ασπίδας (όπλον).

Αρχικά δεν υπήρχαν καθορισμένες στολές για τους οπλίτες. Όσο περνούσαν όμως τα χρόνια οι πόλεις - κράτη άρχισαν να υιοθετούν διαφορετικά στοιχεία στην ενδυμασία των στρατιωτών τους που τους έκαναν να ξεχωρίζουν. Για παράδειγμα οι Σπαρτιάτες οπλίτες φορούσαν κόκκινα ενώ οι οπλίτες από την Αθήνα είχαν ένα μεγάλο Α στις ασπίδες τους.

Ένας οπλίτης από την Σπάρτη έπρεπε να υπηρετήσει στο στρατό μέχρι τα εξήντα του χρόνια σε αντίθεση με την Αθήνα όπου οι οπλίτες υπηρετούσαν μόνο για δύο χρόνια. Μετά τα δύο χρόνια, ολοκλήρωναν την εκπαίδευσή τους και καλούνταν στο στρατό μόνο σε περίπτωση πολέμου.

Οι οπλίτες αγωνίζονταν σε σχηματισμό φάλαγγας. Αυτό σήμαινε πολεμιστές παρατεταγμένους κατά μέτωπο σε διάφορες σειρές, οπλισμένους με ακόντια και ασπίδες. Παραταγμένοι έτσι οι στρατιώτες, αποτελούν ανυπέβλητο φραγμό για τις εχθρικές επιθέσεις. Η φάλαγγα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να διασπάσει την εχθρική παράταξη. Οι στρατιώτες της φάλαγγας ήταν πολύ καλά εκπαιδευμένοι κι είχαν απόλυτη πειθαρχία. Ο κάθε στρατιώτης προστατευόταν από την δική του ασπίδα και από την ασπίδα του στρατιώτη στα δεξιά του.